



Діти мусять бути щасливими,
а не "найкращими"





Ми живемо у високо конкурентному суспільстві, в якому здається, що всього не вистачає, і у нас складається враження, якщо ми не будемо відповідати вимогам, то нас відкинуть на узбіччя життя.

Тому не дивно, що в останні десятиліття багато батьків прийняли модель освіти, яка підходить для суспільства споживання.

Вони хочуть, щоб їх діти були готові до життя, але не в широкому сенсі цього слова, а в найбільш обмеженому: вони хочуть, щоб їхні діти мали знання і навички, необхідні для одержання гарної професії, гарної роботи і великої зарплати.

Ці батьки поставили перед собою мету: вони хочуть, щоб їхні діти були найкращими. Щоб досягти цього, вони, не вагаючись, записують дітей на всілякі додаткові заняття, і, звичайно ж, підштовхують їх до успіху за будь-яку ціну. І найгірше те, що вони вірять, що роблять це «для їхнього ж добра».

Найбільша проблема цієї освітньої моделі полягає в тому, що вона чинить непотрібний тиск на дітей – тиск, який в кінцевому підсумку забирає у них дитинство і формує емоційно зламаних дорослих.

Небезпеки підштовхування дітей до успіху.

Під тиском родичів більшість дітей стають слухняними і можуть досягти результатів, які просять їх батьки, але в довготерміновій перспективі це обмежує їх автономне мислення і навички, які можуть привести до реального успіху.

Якщо ми не даємо дитині можливості та свободи знайти свій шлях, тому що ми наповнюємо її своїми очікуваннями, дитина не зможе приймати свої власні рішення, відчувати і розвивати свою індивідуальність.



Отже, прикидання, що діти – найкращі, має серйозні небезпеки:

1. Створює непотрібний тиск, який наповнює їх дитинство. Дитинство – це період навчання, а також радості та пустощів. Діти мають вчитися в цікавій ігровій формі, вони мусять припускатися помилок, витратити час, давати волю своїй уяві та проводити час з іншими дітьми.

Очікування того, що діти будуть «найкращими» в цій сфері, покладаючи на них занадто великі надії, тільки змусить їх тендітні коліна зігнутися під вагою тиску, якого вони не потребують. Цей спосіб навчання в результаті забирає у них дитинство.

2. Викликає втрату внутрішньої мотивації і задоволення. Коли батьки більше зосереджуються на результатах, ніж на зусиллях, дитина втрачає внутрішню мотивацію, тому що вона зрозуміє, що результат важливіший за її зусилля. Так само, зосередившись на результатах, ви втрачаєте інтерес до шляху і перестаєте насолоджуватися ним.

3. Породжує страх перед невдачею. Страх перед невдачею – одне з найбільш обмежувальних почуттів, які ми можемо досвідчити. І це почуття тісно пов'язане з нашим уявленням про успіх. Тому спонукання дітей до успіху на ранніх стадіях часто лише вселяє в них насіння страху невдачі.

Як висновок, цілком імовірно, що ці малюки не стануть самостійними і практичними дорослими, як цього хочуть їхні батьки, а стануть людьми, які роблять ставку на страхування і приймають посередність тільки тому, що бояться зазнати невдачі.

4. Призводить до втрати самооцінки. Багато найбільш успішних людей, професійно кажучи, не впевнені в собі. Наприклад, численні супермоделі, наприклад, зізналися, що вважають себе некрасивими або товстими, хоча насправді вони – ікони краси.



Це відбувається тому, що рівень перфекціонізму, якого вони завжди зазнавали, змушує їх вірити, що цього ніколи не буде достатньо, і що найменшої помилки досить, щоб інші зневажали їх. Діти, які ростуть з таким переконанням, стають небезпечними дорослими з низькою самооцінкою, які вважають, що вони недостатньо гарні, щоб їх любили. В результаті вони живуть в очікуванні думки інших.

Що насправді повинна знати дитина?

Діти не мають бути найкращими, їм просто треба бути щасливими. Тому вам варто тільки переконатися, що ваша дитина знає:

- те, що її люблять, безумовно, і завжди, незалежно від помилок, які вона робить.
- що вона у безпеці, що ви будете захищати і підтримувати її, коли зможете.
- що вона може пустувати, витратити час на фантазії та ігри зі своїми друзями.
- що вона може вибрати те, що їй подобається найбільше, і присвятити себе цьому вподобанню, незалежно від того, що це таке.
- що вона – особлива і чудова людина, як і багато інших людей на світі.
- що вона заслуговує на повагу і повинна поважати інших.



Також важливо, щоб батьки знали:

- ✓ що кожна дитина вчиться в своєму власному темпі, і що не треба плутати стимуляцію розвитку з тиском.
- ✓ фактор, який найбільше впливає на успішність дітей, полягає в тому, що батьки читають своїм дітям, що вони щовечора присвячують трохи часу вихованню пристрасті до читання, а не в дорогих школах або надважких іграшках.
- ✓ що дитина, яка отримує кращі оцінки, майже ніколи не є найщасливішим маленьким хлопчиком, тому що щастя не вимірюється цими термінами.
- ✓ що дітям не треба більше іграшок, а потрібне більш просте і безтурботне життя, а також більше часу з батьками.
- ✓ що діти заслуговують свободи досліджувати все і вирішувати для себе, що їм подобається, і робить їх щасливими.

Дайте дітям право на дитинство!

